

kratkim povzetkom, predlogi nadaljnjih aktivnosti, ter dodatno literaturo in viri.

Avtorica zaključuje knjigo s slovarjem pojmov in popisom relevantne citirane in uporabljene znanstveno- strokovne literature.

Glede na zapisano lahko zaključimo, da je mednarodno priznana profesorica in avtorica Niranjala Weerakkody v pričujoči knjigi nazorno in preiščeno v celoto zaokročila znanstveno – strokovno zahtevno materijo in jo s prefinjeno dostopnim in razumljivim slogom približala akademski in strokovni javnosti. Predstavljena knjiga ni le študijsko gradivo, je priročnik in poglobljeno delo h kateremu se vedno znova vrača tako študent kot izkušen raziskovalec, kar delu daje posebno vrednost.

Knjiga je posebej priporočljivo branje študentom komunikologije in strateškega komunikacijskega managementa, medijev in novinarstva, pa tudi širši strokovni in akademski javnosti.

Priljubeno: 2017 – 03 – 01

Ksenija Korenjak Kramar, univ. dipl. prav,
mag. ek. in posl. ved

Študentka doktorskega študijskega programa
Strateški komunikacijski management, Alma Mater
Europaea

Ule, Mirjana. 2009. Psihologija komuniciranja in medosebnih odnosov. Ljubljana: Fakulteta za družbene vede, 430 str.

Strateški komunikacijski management obsega številna področja komunikacije in eno izmed pomembnih je tudi komunikacija na ravni medosebnih odnosov. Psihologija komuniciranja ter razumevanje vzpostavljanja medosebnih odnosov predstavljajo osnovna znanja vsakega raziskovalca na področju strateškega komunikacijskega managementa, saj mu omogočajo lažje, bolje in učinkovitejše obvladovanje in upravljanje z informacijami in komunikacijo na vseh ravneh. Pogled skozi prizmo razvoja socialnih medijev nam pokaže, da so vnesli v naš vsakdan možnost tvorjenja dvostranskega komunikacijskega procesa in tako posegli tudi na področje razumevanja psihologije komuniciranja in tvorjenja medosebnih odnosov.

Knjiga se osredotoča na komunikacijo s položaja posameznika v interakciji z okoljem, v tem primeru z drugimi posamezniki, s katerimi tvori komunikacijski proces, ki ga avtorica imenuje grajenje

medosebnih odnosov. Knjiga predstavlja eno izmed temeljnih del na področju psihologije komuniciranja in medosebnih odnosov. Struktura dela se razvija od obravnave psiholoških in socialnih kontekstov komuniciranja, jezika kot socialnega in kulturnega dejavnika v sistemu, neverbalnega in odnosnega komuniciranja, pa vse do grajenja medosebnih odnosov iz vidika psihologije medosebne komunikacije. Obravnavano delo osvetljuje pet področij: kritična analiza procesov socialne konstrukcije, diskurzivno in narativno analizo verbalnega in neverbalnega komuniciranja ter analiza razumevanja sporočil, konceptualizacije dinamike medosebne komunikacije preko naracije, razlikovanje med različnimi načini in vzorci komuniciranja v okvirju medosebne komunikacije ter podrobno obravnavo neformalne dialoške etike, ki temelji na empatiji in ravnotežju v socialnih izmenjavah.

Prvi del knjige obravnava psihološke in socialne kontekste komuniciranja in med temi podrobno obravnava komuniciranje kot socialni in tudi simbolični proces, osvetli kognitivne procese komuniciranja ter razloži teoretske tradicije v komuniciranju, pri katerih se avtorica osredotoči na taksonomske teorije, hevristične teorije, interpretativne teorije in razlagalne teorije.

Iz vidika strateškega komunikacijskega managementa so tukaj še posebej zanimive teorije, ki pojasnjujejo ustvarjanje novih kulturnih vzorcev in načinov življenja ter t.i. metateorije. Prvi del bi lahko vseboval več informacij o kognitivnih procesih komuniciranja, predvsem o pomenu in delovanju možganov in spomina pri procesu medosebne komunikacije.

Drugi del knjige se osredotoča na jezik, kot socialni in kulturni sistem. V tem okvirju avtorica pojasni vlogo jezika v komuniciranju, dejavni značaj jezika in govora ter jezik osvetli iz vidika ideologije in dominacije v komuniciranju. Jezik obravnava iz vidika njegove lokucijske vsebine, perlokucijskega učinka in tudi iz vidika ilokucijske moči. Avtorica kritično opredeli jezik in jezikovno komuniciranje, ki zahteva generativna načela, obravnava komunikacijski pomen, ki je seveda določen kontekstualno, opredeljuje jezikovne strukture, ki so funkcionalno oblikovane ter pojasni večfunkcionalno rabo jezika. Posebna dimezija tega poglavja je obravnava govora, ki ga avtorica imenuje »govor utišanih skupin«, kjer se kritično predeli do posebnosti obvladovanja ali nadvladovanja ene družbene skupine nad drugo zaradi nadzorovanja jezika družbenih skupin.

Tretji del knjige obravnava neverbalno komuniciranje in predstavlja klasično poglavje, ki ga najdemo v vsaki literaturi o medosebni komunikaciji. Avtorica najprej opredeli osnovne značilnosti neverbalnega komuniciranja, nato opredeli vloge in funkcije neverbalnega komuniciranja in na koncu osvetli tudi čustveno komuniciranje. Strateški komunikacijski management bi zahteval poglobljeno obravnavo čustvenega komuniciranja, saj avtorica v tem delu osvetljuje čustva velikokrat zgolj iz vidika komuniciranja na ravni medosebnih odnosov ter se ne osredotoča na pomen čustev v širšem komunikološkem okvirju. Obravnava čustvene komunikacije bi lahko bila obširnejša in bi lahko vsebovala več informacij o tipih čustev, njihovi intenzivnosti, globini, trajanju ter razlikovanju med afekti in različnimi čustvenimi stanju. Četrty del knjige se pogloblja v različne oblike in načine odnosnega komuniciranja, samopredstavljanje in upravljanje s vtisi v komuniciranju ter podpornem komuniciranju, kjer se avtorica pogloblja v podporne interakcije in empatično komuniciranje. V tem delu se lahko pri avtorici prepozna poglobljeno razumevanje odnosnega komuniciranja iz vidika psihologije. Obravnavana tematika, t.j. odnosno komuniciranje, se nadaljuje tudi v petem delu knjige, kjer avtorica naredi razmejitve med obravnavanjem odnosa in odnosnega komuniciranja ter medosebnimi odnosi. Medosebne odnose definira kot odnos med dvema ali več osebami, za katere je značilna močna in raznolika soodvisnost, ki traja dlje časa.

Delo avtorice je zelo natančna in poglobljena razprava psihologije komuniciranja in grajenja medosebnih odnosov, ki v posameznih poglavjih presegajo obravnavano tematiko in podaja ključne informacije za vpetost v širše področje komuniciranja. Čeprav se skozi celotno delo vije posebna rdeča nit – obravnava komunikacije na ravni medosebnih odnosov ter obravnave tematike iz vidika psihologije, bi moralo pričujoče delo najti mesto na polici vsakega študenta, raziskovalca ali učitelja iz področja komuniciranja, komunikologije in še posebej strateškega komunikacijskega managementa.

Priljeno: 2017 – 03 – 01

Marko Korenjak, mag. ekon. in posl. ved

Študent doktorskega študija Strateški komunikacijski management, Alma Mater Europaea Maribor.

Franjo Makedonski: DUHOVNOST I KOMUNIKACIJE – ZNAKOVI UPOZORENJA, Zagreb, Hrvatsko znanstveno društvo za promet, 2015., 46 str.

Pred nama se nalazi zanimljiva znanstveno-popularna knjiga pod nazivom Duhovnost I komunikacije – znakovi upozorenja uglednog autora, pod znanstvenim pseudonimom, Franjo Makedonski, u nakladi renomirane znanstvene udruge „Hrvatsko znanstveno društvo za promet“, koja pod vodstvom akademika, znanstvenika i sveučilišnog redovnog profesora, dr. sc. Franka Rotima, promiče znanstveni pristup komunikaciji na svim razinama globalne, regionalne, nacionalne i lokalne komunikacije. Prezentirano znanstveno-popularno djelo sintetski analizira povijesni razvoj duhovne komunikacije kroz stoljeća i ukazuje na interdisciplinarnost ove relativno nove znanstvene discipline, koja se u akademskim znanstvenim krugovima etablira tek sredinom 20. stoljeća. Autor u ovom djelu eksplicira novi komunikološki pristup u teoriji i praksi razumijevanja duhovnosti u području novih informacijskih i komunikacijskih tehnologija u području komuniciranja kao nove društveno integrativne holističke komunikativne moći “komunikacije” u komunikativnom procesu svakodnevnih čovjekove komunikacije. Novim znanstvenim razvojem IT, posebno digitalnih tehnologija u suvremenom inkluzivnom informacijskom društvu, duhovnost i komunikacija postaju svakodnevna upotrebna znakovna (znakovi upozorenja) komunikacijska disciplina. U tom znanstvenom pravcu nas ova znanstveno popularna monografija uvodi u nove svjetove “duhovne komunikacije” koja otvara širem čitateljskom krugu, ne samo užem krugu znanstvenika, već i svim građanima, koji na popularan ili znanstveni način izučavaju i unapređuju duhovnost čovjekove komunikacije. Auto rove znanstveno-popularne monografije nas upozorava i poučava kako je čovjek na svom duhovno - komunikativnom putu bio prisiljen da se prilagođava novom stupnju razvoja tehnike i novom razvojnom trendu IT i digitalnih komunikativnih tehnologija. Suvremeni teoretičari komunikativne duhovnosti (teolozi) i znanosti o komuniciranju (komunikolozi) se slažu da je novi pogled na duhovnost komunikacije ujedno i naš svakodnevni holistički pogled na svijet i život u kojem živimo. Kada je Albert Einstein znanstveno dokazao da su prostor i vrijeme dio jedinstvene stvarnosti koja je dinamična, a ne statična, i kada je u svojoj teoriji relativnosti izrazio zakon transfor-